

de foregaaende Talere, at der deri ligger et eklatant Brud paa Grundlovens § 82, som jeg haaber, at dette høje Ting bestemt vil modsætte sig.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de forskellige Enkeltheder, men der er dog nogle Punkter, jeg gerne vil berøre her. Jeg vilde gerne høre, hvorledes den højtærede Minister har tænkt sig, at det Forhold skal ordnes, som i tidligere Tid har været meget almindeligt, at Landmænd sælger deres Korn til Købmænd og faar Afregning efter Kapitelstakst. Dette er ganske vist efterhaanden mere og mere gaaet af Brug, men det er mig dog bekendt, at der endnu i Aar har fundet saadant Sted, og jeg kan angive bestemte Tilfælde i den Retning. Ovre paa Lolland er der Steder, hvor Korn, 500 Tdr., er solgt af Landmænd til Afregning efter Kapitelstakst. Hvorledes vil Ministeren nu bære sig ad overfor de Landmænd, der har solgt deres Korn paa den Maade? Vil Staten give dem Erstatning? For de vil selvfølgelig ikke finde sig i at faa denne Mindrebetalning, der er fuldstændig i Strid med de Forudsætninger, hvorunder de har solgt. Jeg kunde meget ønske at høre en Udtalelse fra Ministeren om, hvorledes han tænker sig at ordne dette Forhold overfor disse Landmænd paa Lolland.

Saa vil jeg gerne rette en Forespørgsel til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet — den er allerede rettet tidligere —, og det er den: med hvilken Hjemmel er Kapitelstaksten blevet suspenderet? Ifølge de gældende Lovbestemmelser er Stiftsøvrigheden den eneste Myndighed, der kan fastsætte Kapitelstakster, den eneste Instans i saa Henseende. Der er nu imidlertid fra Ministeriets Side sket forskellige Indgreb i denne Myndighed. Den første var en Skrivelse fra Kultusministeriet om, at man skulde vente med at kundgøre Kapitelstaksterne indtil Dagen før Kyndelmisse, altsaa den allersidste Dag. Det kan man i og for sig ikke sige noget til, skønt Stiftsøvrigheden maa være berettiget til at kundgøre Kapitelstaksten, saa snart den er fastsat. Derefter har Landbrugsministeriet og Kultusministeriet handlet ganske forfærdeligt i denne Sag. Der kom først et Telegram til Stiftsøvrighederne om, at de Kapitelstakster, der var

over Maksimalprisen, 19 Kr. 50 Øre, skulde fuldstændig stryges. Det finder jeg fuldt naturligt, og det tror jeg, at forskellige Stiftsøvrigheder allerede havde gjort. Der kan jo ikke være solgt Korn til over 19 Kr. 50 Øre i Januar i Aar, saa det kan være rigtigt, at de Priser, der var satte i første Halvdel af Januar over 19 Kr. 50 Øre, skulde stryges. Men Dagen efter kommer det mærkelige. Der kommer nemlig en Skrivelse fra Landbrugsministeriet, hvori det siges, at Stiftsøvrighederne ikke skal stryge disse Priser, men at de skal nedsætte dem til Maksimalprisen, 19 Kr. 50 Øre. Jeg tror, at man maa finde det naturligt, at Stiftsøvrighederne nu ikke vidste, hvad de skulde gøre, da den ene Autoritet siger, at Kapitelstaksten skal stryges, naar den er højere end Maksimalprisen, medens den anden siger, at den skal nedsættes. Derefter kommer der et nyt Telegram fra Landbrugsministeriet, hvorefter det er rigtigt, hvad Kultusministeriet første Gang havde sagt, at Kapitelstaksterne over 19 Kr. 50 Øre fuldstændig skulde stryges. Saa kommer der imidlertid efter den Tid yderligere fra Kultusministeriet et Telegram — jeg ved for Resten ikke rigtigt, hvem Kapitelstaksterne egentlig sorterer under, jeg mener nærmest, det maa være Landbrugsministeriet, men det lader til, at Ministeriet selv er i Tvivl om, hvorvidt det er Landbrugsministeriet eller Kultusministeriet. Der kom altsaa et Telegram fra Kultusministeriet, der lyder omtrent saaledes: Ved Sammenligning af de i Bladene bekendtgjorte Kapitelstakster med det fra Statistisk Departement modtagne Materiale er der opstaaet Formodning om, at der nogle Steder har indsneget sig Fejl ved Kapitelstaksternes Udregning. Som Følge deraf bemyndiges Stiftsøvrighederne til at sætte Kapitelstaksterne ud af Kraft. Denne Bemyndigelse blev benyttet af nogle Stiftsøvrigheder, men ikke af andre, idet nogle ikke vilde sætte dem ud af Kraft foreløbig. Dagen efter kom der imidlertid et nyt Telegram fra Kultusministeriet om, at denne Bemyndigelse var at betragte som et Paalæg, og at Suspensionen skete paa Ministeriets Ansvar. Det er altsaa Ministeriet, der har suspenderet Kapitelstaksterne, men jeg er